

NAŠE REPORTÁŽ

Je kalné podzimní ráno, lezavo, inverze, uschlé listí povalující se pod stromy nezvedne ani ten nejmenší vánek. V pražském dolíku houstne smog. Ulicemi středověkého centra se zvolna posouvají tramvaje a auta. Zablokovanou Valdštejnskou klíčkuje černo-žlutý ďábel na horském kole s objemným batohem a vysílačkou na rameni. Vyráží na Malostranské náměstí a už supí nahoru Nerudovkou. Jeho plíce pracují naplno a vdechují štiplavý a zakouřený pražský vzduch spolu s výfukovými ply-

**KURÝRA NEZDOLÁ
SMOG,
VEDRO
ANI
MRÁZ**

Po zámeckých schodech se musí kolo vynést.

Kurýři jezdí i po magistrále a často je to jen o „fous“.

HORSKÁ KOLA V PRAŽSKÝCH ULICÍCH

ny z aut deroucích se vzhůru. Spěchá, musí být rychlý a spolehlivý, je to jeho práce.

Černo-žluté barvy patří české firmě s anglickým názvem Messenger (v překladu posel, poslíček). Vznikla před třemi lety, když i u nás začalo platit, že „čas jsou peníze“, a byla první. Po skromném rozjezdu je dnes plně vytížená. Zásilky se vozí na horských kolech, na motorce, autem nebo s nimi upalují pěšáci. Doručí prakticky cokoli. Rychle a spolehlivě.

Pro koho pracují? Zákazníky jsou reklamní agentury, advokátní poradny, velvyslancectví, překladatelské kanceláře, redakce novin a televize, úřady, vláda, parlament, nahrávací studia i soukromé osoby.

Co vozí? Dokumenty, fotografie, diskety, brýle, květiny, letenky, šampaňské, vstupenky na ples v Opeře, lístky na koncert Monserrat Caballéové, dojedou i pro dítě do Brna.

Messenger musí být blázen do horského kola

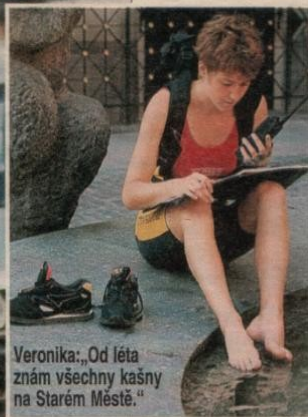
Kdo jsou jezdci na horských kolech, kteří pracují pro firmu Messenger – „messengeri“, jak si sami říkají? Kdo jsou ti hazardéři, kteří si ničí plíce pražským vzduchem a nemají strach z neurvalých řidičů? Teď na podzim jezdí mladí kluci plus několik starších a také jedna dívka – Veronika. Všichni do

jednoho jsou vášniví cyklisté. Mají rádi rychlost, chtějí být nezávislí a dokázat si, co zvládnou. Jsou to silné osobnosti. Cítí výjimečnost svého zaměstnání. Někteří si jako kurýři přivydělávají při jiném zaměstnání, jiní studují, ostatní se nedosta-

li na školu a potřebují si vydělat. „Jen si tak jezdit po Praze a ještě za to dostat zapláceno, není to skvělé?“ říká Dalibor. On sám jezdil rok, teď má pauzu, ale zase se vrátí, kolo je jako droga. A co se týče Dalibora, k „messengerům“ ho nepřivedla

V zimě na kole, to jsou ale nápady! Mráz i vedro se dá vydržet, nejhorsší je mokro. Každou chvíli je člověk na zemi.

Veronika: „Od léta znám všechny kašny na Starém Městě.“

volejbal za kolo a jezdí o víkendech spolu.

Václav má přezdívku Vendulka a dlouhé světlé vlasy. Když zlobí, říká mu dispečerka Vendulo. Samostatnost, velmi populární, sám si vaří, sám si pere. Jeden ze služební

nejstarších. „Messenger“ je už rok. Jezdil v mrazech a náledí, kdy si lidé tukali na čelo a pokřikovali na něj, jestli se chce zabít. Klidás, nic ho nerozhodí. Ani omluva řidičky autoškoly, která se na křižovatce

Rok a dost - vymláčené ruce, bolavá páteř

tak dlouho rozmýšlela, až do něho drcla: „Jéé, já nechtěla!“ Zatvrdil se, když ho shodilo auto u Národního divadla a řidič jen přidal plyn.

Kolize s auty jsou časté. Až na odřené lokty se naštěstí nic vážnějšího nestalo. Je to riziko povolání. Jede se dál, není čas, z vysílačky křičí dispečerka „musíš tam a tam, zapomenuté klíče, letenka, překlady, smlouvy, ověřené podpisy...“ všechno rychle, jeď a neřukej. Příště si dáš větší pozor.

Mráz i vedro se dá vydržet, nejhorší je mokro. Každou chvíli je člověk na zemi. Je po dešti, zastavíte, Avie před vámi se zhoupne a z plachty dostanete sprchu. Svítí slunce, jen z kluka na kole crčí jak z vodníka.

Čím se živí „messenger“? Tyčinkami, párkem v rohlíku, hlavně rychle. Teď právě letí pistácí. Podle hromádek skořápek je můžete stopovat. Sotva zastaví, loupou oříšky.

Jak kurýr odpočívá? No přece na horském kole, jak jinak. Parta „messengerů“ a jejich kamarádů jezdí povltavskou nebo posázavskou stezkou. V létě byli v Beskydech, rádi by do Alp. Jsou k neumoření. „Všechno stres vyjezdíme,“ říká Václav zvaný Vendulka.

Anna Hendrychová
foto: Signum, J. Kučera

CÍCH

nouze. Spíš obdiv k horskému kolu. Jeho silniční favorit odpočívá už dlouho ve sklepe. Všichni kurýři oceňují fyzickou kondici, kterou v pražských kopcích a ulicích získali. Kromě toho jim cyklistický dres a moderní černý Shaut sluší. Za uhrančivými vousáči a kluky s dlouhými vlasy do copánku se leckterá dívka ráda ohlédne.

Styl života: nezávislost, volný pohyb po městě

Díky messengerům poznala **Matěje**. Seznamte se: **Veronika**, 18 let, výška i postava manekýnky. Na jaře maturovala, teď se učí angličtinu

Mezi zákazníky patří i prezidentská kancelář.

v ročním pomaturitním studiu. Ráda by překládala. „Chci si teď vyzkoušet různá, i fyzicky náročná, zaměstnání. Později už na to nebude čas.“ Každé dopoledne ji najdete v jazykové škole. Odpoledne jezdí jako kurýr. Ráno nasedne doma na Strahovské na žluto-černé messengerovské kolo. Ve třídě je opře o zeď. Po vyučování se převlékne do cyklistického dresu a zapne vysílačku: „Dvojko, tady čtyřička, Veronika, jsem ve škole a připravená...“ Večer se k ní na kole přidá její kluk **Matěj**. Žárlí na obdivné pohledy? Ochrňuje ji? Možná, ale hlavně jí přivezl oblečení, aby moh-

li jít večer do čajovny. **Matěj** studuje a jezdí s „messenger“ na výlety, kurýrem být nechce.

Michal, přezdívka Stach, dlouhé vlnité vlasy. Práci kurýra bere jako trénink, denně udělá i 100 kilometrů. Jezdí závody na horských kolech, je to jeho největší radost. Nemá rád dlážděné ulice. Nedávno mu to uklouzlo ve Vodičkově a složil se přímo proti McDonaldovi.

Karel je maratonec, už skoro jedenáct let žádný nevynechal. Je umínutý do běhání, cokoliv od pěti kilometrů výš. Když Karlova dívka **Dana** zjistila, že horské kolo je pro něho znamenitá příprava, vyměnila i ona